

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . \$7.00
Za inozemstvo celo leto \$7.00

GLAS NARODA

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

List slovenskih delavcev v Ameriki.

TELEFON: CHelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: CHelsea 3-3878

No. 7. — Štev. 7.

NEW YORK, THURSDAY, JANUARY 9, 1936. — CETRTEK, 9. JANUARJA, 1936

Volume XLIV. — Letnik XLIV.

“LJUDSKO VLADO JE TREBA OHRANITI!” — ROOSEVELT

Mussolini nenehoma ojačuje afrisko fronto

W. GREEN NA RADIKALNI POTI

Delavski voditelj se poteguje za skupno politično delo. — Je za F. D. Roosevelta in premembo ustave.

WASHINGTON, D. C., 8. jan. — V sled razsodbe zveznega najvišjega sodišča glede AAA. bo najbrže prišlo do radikalnega nastopa v delavskem in farmerskem taboru.

Prvič v svojem življenju je predsednik ameriške delavske federacije William Green za skupno politično delovanje delavskih in farmerskih organizacij.

“Pričakovati moremo skupno gibanje delavcev v mestu in na deželi s ciljem, da je ustava premenjena v smislu ustavnosti takih odredb kot je AAA. in NRA. In to bo posledica odločitve najvišjega sodišča,” je rekel predsednik American Federation of Labor časnikijskim poročevalcem.

Med drugim je tudi rekel, da bo skušal iznajti stališče posameznih farmerskih organizacij ter da bo na prihodnji seji izvrševalnega odbora delavske federacije 15. marca v Miami, Fla., stavil vprašanje glede premenjene ustave na prvo mesto.

Zadnji kongres delavske federacije jeseni v Atlantic City je pooblastil izvršev. odbor, da sestavi predlog za premembo ustave in ga naj objavi, kadar se mu zdi primerno.

Kot pravi Green, bo izvrševalni odbor v Miami razpravljal o tem, ali naj predlog vsebuje določbe, po katerih je najvišjemu sodišču odvzeta pravica razveljavljati postave kot neustane, ali pa da so razne gospodarske določbe veljavno postavljene.

Vendar pa ima delavska federacija tudi nasprotnike premenjene ustave. Tako je vplivni član delavske federacije Fr. Duffey na kongresu v Atlantic City dosegel, da je bil predlog za premembo ustave zavrnjen.

HITLERJEV KAPROL KROJAČ

MADISON, Wis., 8. jan. — Ni še tako dolgo, ko je bil Peter Just, ki je krojač v Madison, Wis., kaprol v avstrijski armadi. Tedaj je bil tudi njemu podrejen prostak Adolf Hitler, ki ima sedaj v Nemčiji dobro službo.

OBGLAVLJENJE V NEMČIJI

BERLIN, Nemčija, 8. jan. — Franz Sues, star 36 let, je bil obglavljen, ker je izdal vojaške tajnosti.

Krvnik je bil po stari nemški navadi črno oblečen, imel je visoki cilindar, z belimi rokavicami, na rokah pa je držal sekuro, s katero je obsojenec odsekal glavo.

HAUPTMANN MORA UMRETI 17. JANUARJA

Kaznilniški ravnatelj mu je naznanil dan smrti. “Ne bom šel na električni stol,” pravi Bruno R. Hauptmann.

TRENTON, N. J., 8. jan. — Bruno Richard Hauptmann je bil uradno obveščen, da bo umrl na električnem stolu 17. januarja ob 8.30 zvečer.

Brivec je ravno bril Hauptmanna v njegovi smrtni celici, ko mu je kaznilniški ravnatelj Kimberling prinesel to sporočilo.

Hauptmann pa je ostal miren in je odgovoril:

“Dobro, toda moji sovražniki bodo zopet razočarani. Ne bom šel na električni stol 17. januarja. Rekli so mi, da bom umrl 14. januarja.”

Proti pastoru Matthiesenu je kazal Hauptmann isto samozavest. Pokazal j s prstom proti vratom, ki vodijo v smrtno sobo, in rekel:

“Ne bom šel skozi ta vrata.” Nato pa pokaže proti železnim vratom, ki vodijo iz smrtno hiše in skozi katera je prišel 16. februarja, ter pravi:

“Šel bom skozi ta vrata.” Navzlic temu, da se pomilostilno sodišče sestane v soboto, da razpravlja o Hauptmannovi prošnji, se priprave za njegovo usmrnitev nadaljujejo.

Kimberling je poslal uradna novabla 18. pričam, ki so po večini časnikijski poročevalci. To povabilo je zelo hladno in se glasi:

“S tem ste povabljeni, da ste navzoči kot priča pri usmrtni v elektriki Bruno Richard Hauptmanna št. 1740C.”

Trije zdravniki, ki bodo navzoči in bodo Hauptmanna razglasili za mrtvega, so: dr. John A. Connolly, dr. Howard Wiessler in dr. Robert G. Stone.

Kje bo pomilostilno sodišče razpravljalo o Hauptmannovi prošnji, bo governor Hoffman naznanil, ko se danes vrne v Trenton. Sodniki se bodo najbrže zbrali v kaznilnici, da morejo zaslišati tudi Hauptmanna. Hoffman vodi zasebno preiskavo o Hauptmannu.

Hauptmannov zagovornik Egbert Rosecrans je prepričan, da bo pomilostilno sodišče premenilo Hauptmannovo smrtno kazen v dosmrtno ječo.

TOVARNA ZA GUMI OBTOŽENA

WASHINGTON, D. C., 8. jan. — Delavska tajnica Miss Frances Perkins je sestavila obtožnico proti Goodyear Tire and Rubber Co., iz Akron, O., v kateri družbo dolži, da je kršila pogodbo, po kateri je bila obvezana pogajati se s svojimi delavci za poravnavo spora glede delovnih ur in plač.

V VZHOD. AFRIKO SO BILI POSLANI BERSALJERJI IN ARTILERIJA

RIM, Italija, 8. januarja. — Mussolini je v Afriko zopet poslal velika ojačenja ter je s tem povdarril resničnost svojega naznanila, da bodo v Afriko poslane še velikanske rezerve.

Poslani so bili sloviti italijanski alpski polki, bersaglieri. S parnikom Conte Grande se je odpeljalo okoli 4000 bersaglierov, na parniku Conte Rosso pa 2500 mož gorske artilerije. Da število vojaštva ne bo doma preveč zmanjšano, bo Mussolini poklical pod zastavo še več fašistične milice.

Zadnje poročilo z bojišča se glasi.

“S front v Eritreji in Somaliji ni ničesar poročati.”

Italjansko časopisje se še vedno ni pomirilo vsled poslanice predsednika Roosevelta, ker je kritiziral diktatorje in obenem zahteval nevtralno politiko, ki bo mogoče imela za posledico, da bodo pošiljate petroleja v Italijo omejene. Te napade vodi italijansko časopisje ob popolni vednosti italijanske vlade.

“La Tribuna” pravi, da je sam Roosevelt skušal v Ameriki vpeljati fašizem, da pa mu je to preprečila demokracija.

“Absurdno je, ako bi hotel Roosevelt zopet oživiti Monroe doktrino, ob istem času pa skuša biti sodnik takimenovanih avtokratičnih vlad v Evropi,” pravi “Il Lavoro Fascista”.

“Il Messaggero” pravi, da so Rooseveltove zahteve v nasprotju s svobodo morja. Dalje prav isti list, da si Amerika zopet prisvaja svetovno važnost, ki ji pa nikakor ne pripada.

ADDIS ABABA, Abesinija, 8. januarja. — Veliko deževje na severu je v Abesiniji zbudilo prepričanje, da bo 400,000 abesinskih vojakov na severni fronti s pomočjo njim ugodnega vremena prisililo Italijane, da se umaknejo iz Makale.

Abesinci računajo na to, da Italijani ne bodo v stanju vzdžati svojih prvih postojank, ker so z guerilla (ustaško) vojnjo razdejali ceste in prednje italijanske postojanke ne bodo mogle dobivati provijan-ta. Vsled tega so Abesinci mnenja, da se bodo Italijani umaknili na svojo prvotno bojno črto Adua Adigrat - Aksum.

Abesinska vlada je v osebi John H. Spencerja dobila novega političnega svetovaleca. Spencer je Amerikaneec in je star 30 let. Prišel je iz Evrope in je bil dodeljen ameriškemu finančnemu svetovalcu cesarja, Andrewu Colsonu.

Odkar sta iz Abesinije odpo-tovala švedski svetovalec general Eric Virgin in francoski pravosodni svetovalec Jacques Auberson, je imel Colson mno-

go posla in je prosil za novo pomoč.

Mladi Amerikanec Spencer je izvedenec v mednarodnem pravu. Amerikanec profesor Benjamin Potter, ki je zastopal Abesinijo pri pogajanjih med Abesinijo in Italijo v Zen-nevi, je Spencerja, ki se že tri leta nahaja v Evropi, priporočil abesinski vladi.

Spencer prihaja iz Grinnell, Iowa, kjer je njegov oče Edward Buckham Taylor Spencer profesor grščine.

Krščanska Abesinija je v to-rek obhajala Božič, za kar je abesinsko ime Ganna. V cerkvi sv. Gabriela v zunanem krogu poslopij cesarske palače je bila slovesna služba božja, pri kateri je ce-arja Haile Selassiea zastopal prestolonaslednik princ Assa Wosan.

Prestolonaslednik in drugi dostojanstveniki so se med mašo oprali na zlate palice, ki so jim prav prišle, kajti cerkveno opravilo je vzelo celih pet ur. Po cerkvenem opravilu so duhovniki pred cerkvijo vprizorili praznične nlese ter molili za zmago abesinskega orožja.

Cesar Haile Selassie se je udeležil božičnih cerkvenih opravil v svojem glavnem stanu v Dessie.

ANGLEŠKO-FRANCOSKA POGODBA SKLENJENA

PARIZ, Francija, 8. jan. — Francija in Anglija ste dovršili načrt, po katerem postavite na bojne polje vso svojo vojaško silo na suhem, na morju in v zraku, ako bi bila katera izmed njih napadena.

Obe državi ste pripravljene na skupni odpor, pa če pride napad na angleško brodogve v Sredozemskem morju, ali pa na Francijo od nemške ali italijanske meje.

Obe državi povdarrjate, da to ni tajna vojaška pogodba, temveč medsebojna obljuba pomoči v soglasju z določili Lige narodov.

Francija je določila arzenale, pristanišča, letališča in koncentracijska taborišča za angleško vojsko v Franciji. Ako bi n. pr. napadla Italija Anglijo v Sredozemskem morju in v Afriki, bi angleški aeroplani naslednji Jan pristali na francoskih letališčih, kjer bi prejeli zaloge bencina za nadaljni polet. Ravno tako bi se mogla angleška armada izkreati v francoskih pristaniščih in čakati na vlake ali ladje, da jih odpeljejo dalje.

K R V A V A STAVKA V BUENOS AIRES

V izgredih je bilo ubitih pet oseb. — Izgredniki so požgali 30 busov. — Poklicano je bilo vojaštvo.

BUENOS AIRES, Argentina, 8. jan. — V izgredih splošne stavke, ki je posledica zidarske stavke, sta bila ubita dva policista in trije stavkarji. Požganih je bilo 30 busov in več voz poulične železnice in razdejane so bile železniške proge. Več oseb je bilo ranjenih, med njimi en voznik busa in en policist. Proti večeru je policija naznanila, da je s pomočjo vojaštva v mestu zopet postavila mir.

Splošna stavka je bila razglašena iz simpatije do zidarjev, ki stavkajo že od oktobra. Mnoge delavske unije so se protivile stavki, nakar so stavkarji z nasiljem skušali vsa-ti vsako delo.

Že zgodaj zjutraj je pričela policija zapirati izgrednike in do večera jih je bilo aretiranih 170.

Z ozirom na izvanredno ostro postopanje stavkarjev je policijski načelnik naprosil vojaško pomoč za pomoč. K javnim poslopjem je bilo poslano vojaštvo, da nadomesti policijske straže, ravno tako je tudi vojaštvo zasedlo policijski urad.

Številno stavkujočih zidarjev cenijo na 20,000. Na poziv za splošno stavko so se odzvali vozniki busov, deloma tudi tekstilni delavci in delavci v tovarnah za čevlje. Stavkarji so korakali po ulicah in so skušali zapreti trgovine. Kadar se je vstavil kak bus ali pa voz poulične železnice, so stavkarji dovolili ljudem izstopiti, nakar so vozove zažgali.

Banke so posojale policiji svoje oklepne avtomobile, da je mogla naglo odhajati na kraje izgredov.

Predsednik Augustin P. Justo se je v mil s svojih počitnic v Cordoba gorovju v glavno mesto.

SODNIK RO ZASTONJ POROČAL

RENO, Kans., 8. jan. — Ako bo šlo po volji sodnika A. C. Hessa-a, bo Reno, Kans. postalo ravno tako slavno mesto za poroke, kot je mesto istega imena v Nevada slavno za razpore-ke. Sodnik Hess je namreč naznanil, da sklene zakonsko zvezo samo za 3 cente, kateri znesek gre za poštno znamko, da poroko naznani pristojni oblasti.

Ali ste že naročili Slovensko - Amerikanski Koledar za leto 1936. — Vreden je 50 centov.

SVOJO BORBO PRIMERJA Z BORBO PRESEDNIKA JACKSONA; VESEL JE ODMEVOV SVOJE POSLANICE

Vstopnina, ki so jo plačali udeleženci banketa, je šla v demokratični volilni sklad. — AAA je predsednik le s par besedami omenil. — Danes bo določeno, kje se bo vršila demokratična narodna konvencija. — Roosevelt se je skliceval na Jacksonovo geslo.

WASHINGTON, D. C., 8. januarja. — Na slavnostnem obedu, ki je bil prirejen ob priliki Jacksonovega dne in ki se ga je udeležilo nad dva tisoč gostov iz vseh delov dežele, je začela dmokratiška stranka resno kampanjo za volilno bitko, v kateri bosta preizkušena moč in vpliv sedanje administracije. Vsak udeleženec banketa je moral plačati \$50. Denar je namenjen kampanjskemu fondu.

Kot slavnostni govornik je nastopil predsednik Roosevelt, in njegov govor je bil broadcastan po vsej deželi.

Jutri bo demokratiška stranka določila kraj in čas, kjer se bo vršila njena narodna konvencija, na kateri bode brez dvoma izbran za demokratiškega predsedniškega kandidata sedanji predsednik F. D. Roosevelt.

V svojem govoru je predsednik le nakratko omenil AAA, ki jo je najvišje sodišče proglasilo za protiustavno, češ, da bi moral imeti več časa, če bi se hotel baviti s tem problemom. Odločno je pa potudaril, da z ozirom na splošne gospodarske in socialne cilje ne bo administracija napravila niti enega koraka nazaj.

— Pravičnost za poljedlstvo, — je rekel, — bo tudi v bodoče cilj moje administracije.

Pozval je k sodelovanju vse državljanje, ne oziraje se h kateri stranki pripadajo, ki verujejo v bodoči napredek. Dolžnost vsakega volilca je, da v zmedi obdolžitev in protiobdolžitev poišče čisto resnico. V Ameriki je še dosti zastarelega nazadnjaštva, in temu nazadnjaštvu je napovedala demokratiška stranka odločen boj.

Zelo so bili presenečeni tisti udeleženci banketa, ki so mislili, da bo razpravljal predsednik o napadih, ki jih vprizarjajo nasprotniki proti “New Dealu”. Dejal je le, da je dobil na svojo poslanico dosti odmevov, posebno od trgovcev, tovarnarjev in bankirjev. Večinoma vsi odgovori so ugodni.

Prvič bo dolgem času je predsednik omenil bodočo volilno kampanjo.

— Prav dobro se zavedam dejstva, — je rekel, — da bomo imeli letos narodne volitve. Večkrat se mi zdi, da so se zadnje volitve završile pred davnimi leti, kajti izza onega časa se je odigralo nenavadno dosti važnih dogodkov v naši zgodovini. V resnici je pa minilo izza zadnjih volitev komaj 34 mesecev.

— Naj bo platforma demokratiška stranke taka ali taka, naj bo nominiran ta ali oni, demokratiška stranka se bo postavila na stališče, da mora biti Združenim državam ohranjena prava ljudska vlada.

Velik del svojega govora je posvetil predsednik Andrewu Jacksonu in njegovim principom.

— Pred sto leti je bilo geslo demokratiške stranke:—Izženite krivičnike! Leta 1932 je bil ta klic ponovljen, letošnje naše geslo pa bo: — Skrbite, da se ne bodo povzpeli krivičniki do vlade!

"Glas Naroda"

Owned and Published by SLOVENIC PUBLISHING COMPANY (A Corporation)

Frank Bakser, President L. Beneš, Treasurer. Place of business of the corporation and addresses of above officers: 216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

ROMUNSKA PRED NOVO VLADO

Voditelj romunske kmet-ke stranke, Ion Mihalache, ki je določen za prihodnjega ministrskega predsednika, izdeluje vladni program, čegar poglobitveni namen je odstraniti ves vpliv Magde Lupescu.

ANGLIJA IN NEMCIJA

Letošnji mir v Evropi je največ odvisen od odnošajev med Anglijo in Nemčijo. V tem oziru Nemčija brezdvomno odkrito želi biti z Anglijo v kar najbolj prijateljskih odnošajih.

Važno za potovanje. Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti boga od tam, je potrebno, da je poučen v vseh stvarih. Vseled naše dolgoročne skušnje vam samoremo dati najboljša pojasnila in tudi vse potrebne preskrbeti, da je potovanje udobno in hitro.

Dopisi.

Plainfield, N. J. Martin Ogoreve, star 59, se je mrtev zgrudil pri delu 28. decembra v Bloomfield, N. J. Rojen je bil na Malem Vrhu pri Brežicah.

96. ROJSTNI DAN PRELATA ZUPANA

LJUBLJANA, 21. dec. — Na Okroglem nad Savo onkraj Kranja praznuje danes najuglednejši narodni svečenik in najstarejši pisмени Slovenec prelat gospod Tomo Zupan svoj god in svoj 96. rojstni dan.

POLDRUGO LETO JE IZGINJAL DENAR

ZAGORJE, 20. dec. — Najtežje je izslediti tatu ki ga imaš pod lastno streho. O tej resnici so se p re pričali posebno pri topliškem trgovcu in peku Kitzu.

POŽAR

MARIBOR 21. dec. — 10.000 dinarjev škode trpi posestnik Franc Kovačič iz Spodnje Gorice pri Račjem, ker mu je zgorelo gospodarsko poslopje z zalogo pridelkov, med drugim 700 kg rži, 200 kg pšenice, 600 kg koruze in 500 kg ajde.

Iz Slovenije.

STRAŠNA NESREČA NA MIRNSKI POSTAJI

MIRNA, 26. dec. — Na sveti večer se je peljal sin trgovca Koželja iz Mokronoga z zadnjim vlakom iz Trebnjega domov. Med potjo je na Mirni izstopil, ker je pomagal nesti neki učiteljevi prtljago.

PRETEP ZARADI DEKLETA

MIRNA, 26. dec. — Na sveti večer se je sešla v Smoletovi gostilni na Mirni večja družba fantov iz dveh vasi. Ker pa so fantje obeh vasi zaradi nekega dekleta svati, je kmalu nastal prepir, ki mu je sledil pretep.

Z VRVI IN IZ OGNJA PRED SODNIKE

MARIBOR, 27. dec. — Mariborskim izvoščkom se slabo godi. To dokazuje žalostna usoda 58-letnega izvoščka Konrada Pukla, ki je sedel danes pred mariborskim malim kazenskim senatom.

OGLASI NAJ SE

PAVEL BENČEK, doma iz Gibenje, MEDJUMURJE. — Pred par leti je bil v Cleveland, O. Išče se ga radi zapuščine v starem kraju. Kdor ve za njegov naslov naj ga opomni, da nam takoj piše. — Uprava "Glas Naroda", 216 W. 18th St., New York, N. Y. (6x)

Peter Zgaga

POŠTENOST

Črnogorci včasih niso bili glede poštenosti na posebno dobrem glasu. Ne da bi bili namenoma nepošteni, le pojmi o poštenosti in nepoštenosti so se jim včasih zmedli, da niso vedeli, kaj je prav in kaj narobe.

NOŽ V SRCE, KER GA JE VRGEL V SNEG

MARIBOR, 27. dec. — Na praznik sv. Štefana zvečer so pri Sv. Trojici v Slovenskih goricah fantje pili in peli, naenkrat ga sta se spoprijela 34-letni mesarski pomočnik Peter Čuček, ki nima stalnega bivališča, in posestniški sin Lovre Kukovec iz Oseka, ki je obležal s prebodenim srcem v mlaki krvi na tleh in je čez 10 minut izdihnil.

ALI STE ZAVAROVANI

ALI STE ZAVAROVANI ZA SLUČAJ BOLEZNI, NEZGODE ALI SMRTI? AKO SE NISTE, TEDAJ VAM PRIPOROČAMO JUGOSLOVANSKO KATOLIŠKO JEDNOTO V AMERIKI kot najboljšo jugoslovansko bratko zavarovalnico, ki plačuje NAJBOLJ LIBERALNE PODPORE SVOJIM ČLANOM

mesto Irkutsk ob Bajkalskem jezeru, kjer so me dva dni zapeli, pozneje so me pa poslali s par sto drugimi vojnimi ujetniki v neko tovarno, kjer smo bolj postopali nego delali. Komandiral nas je ogromen človek pri štiridesetih letih v pol vojaški, pol civilni obleki, z ogromno kučmo na glavi.

ABESINSKA STRATEGIJA

Pred kratkim je švedski polkovnik Erik Virgin, vojaški svetovalec abesinskega cesarja izjavil švedskim novinarjem, da dela vrhovno vodstvo abesinske vojske po načrtu, ki je dobro premišljen do zadnje podrobnosti. O tem načrtu se je neguš posvetoval s svojimi najboljšimi evropskimi svetovalci.

Kdor zasleduje kretanje abesinskih armad mora priznati, da so bile doslej razvrščene po enotni metodi popolnoma sistematično in da se je izobličila iz abesinskih tolpe v nekaj mesecih vsaj deloma evropsko urejena in moderno oborožena vojska. Neguš lahko s ponosom reče, da je razvrstitev abesinske vojske končana. Zdaj je celo na tem, da dokaže udarnost te vojske kar na dveh bojiščih. Človek ima vtis, da so se italijanski strategji navzlic svoji aktivnosti doslej omejevali samo na letalstvo in na domačinske čete. S tem so omogočili Abesincem, da so dosegli tiste zmage, po katerih so sami tolikanj hrepeneli. Na jugu je general Graziani svoje čete v neverjetni meri razcefral, na severu pa je de Bono svojo vojsko popolnoma nesmotreno nakupičil. Abesinci si zdaj prizadevajo, da bi poželi sadove teh strateških indispozicij in podoba je, da bodo vsaj začasno imeli to srečo.

Odkar so Italijani zasedli Aksun, je bilo opaziti, da posveča general de Bono pozornost samo vzhodnemu krilu svoje severne vojske, kateri je poveljeval general Santini. Pri drugi ofenzivi Italijani niso skušali poriniti armade generala Santinija proti jugu, čez Hausien na Makalo. Dirigirali so tudi velik del čet, ki so bile osredotočene pri Adu in Aksunu, na jugozapad.

Vojska generala Maravigne, ki poveljuje drugi armadi, se je napotila po stari karavanski poti Adua-Makale, ki se vije po južnem pobočju Gheralte in po severnem pobočju Tembienu na jugozapad. Čete na njenem levem krilu v Tembienu so se zaradi tega večkrat spopadle s sovražnikom iz enostavnega razloga, ker niso bile več potrebne pri Makali. Takrat je namreč italijansko vojsko vrhovno vodstvo imelo načrt, ki ga morda še danes zasleduje, da bi se dalo prodreti proti jezuru Ašanzi, v bližino velike avtomobilske ceste, ki veže vzhodni rob amarske dežele z abesinsko prestolnico. Čeprav so pa italijanski letalci ugotovili, da leži južno od Makale pas visokih gor z vsemi težavami za prodirajočo vojsko, katero bi bilo zelo težko oskrbovati z vsemi potrebščinami, so vendar začeli iskati odločitev v tem kraju v najugodnejših okoliščinah.

Abesinci so storili vse, da so podprli Italijane v tem prizadevanju. Na tihem pa so začeli pregrupirati svojo vojsko. Posledice te pregrupacije se začnajo zdaj čutiti severno od Debareka, kjer je sovražnik najbolj občutljiv, namreč na jugu Aksuna. Vrhovno poveljstvo nad celokupno abesinsko severno armado, ki je bila prvotno podrejena staremu vojnemu ministru, je bilo izročeno rasu Kasi, o katerem so prav zaradi tega mnogi menili, da so ga postavili na hladno. Egipčanski vojaški strokovni listi prinašajo izjavo Veliba paše, da je pet in tridesetletni ras Kasa vse prej nego vojaški strokovnjak. Toda ras Kasa je bližnji sorodnik šoanske dinastije in cesarju zelo vdan knez. Ras Kasa se torej mudi na severnem bojišču samo kot cesarjev zaupnik in prav to je tisto, s čemur so ukrotili rasa Sejuma, mogočnega kneza tigriške province. Strategični oziri so zahtevali, da se je moral ras Sejum odreči svojih najboljših vojakov. Moral se je zadovoljiti z armado, ki v bivstvu ne

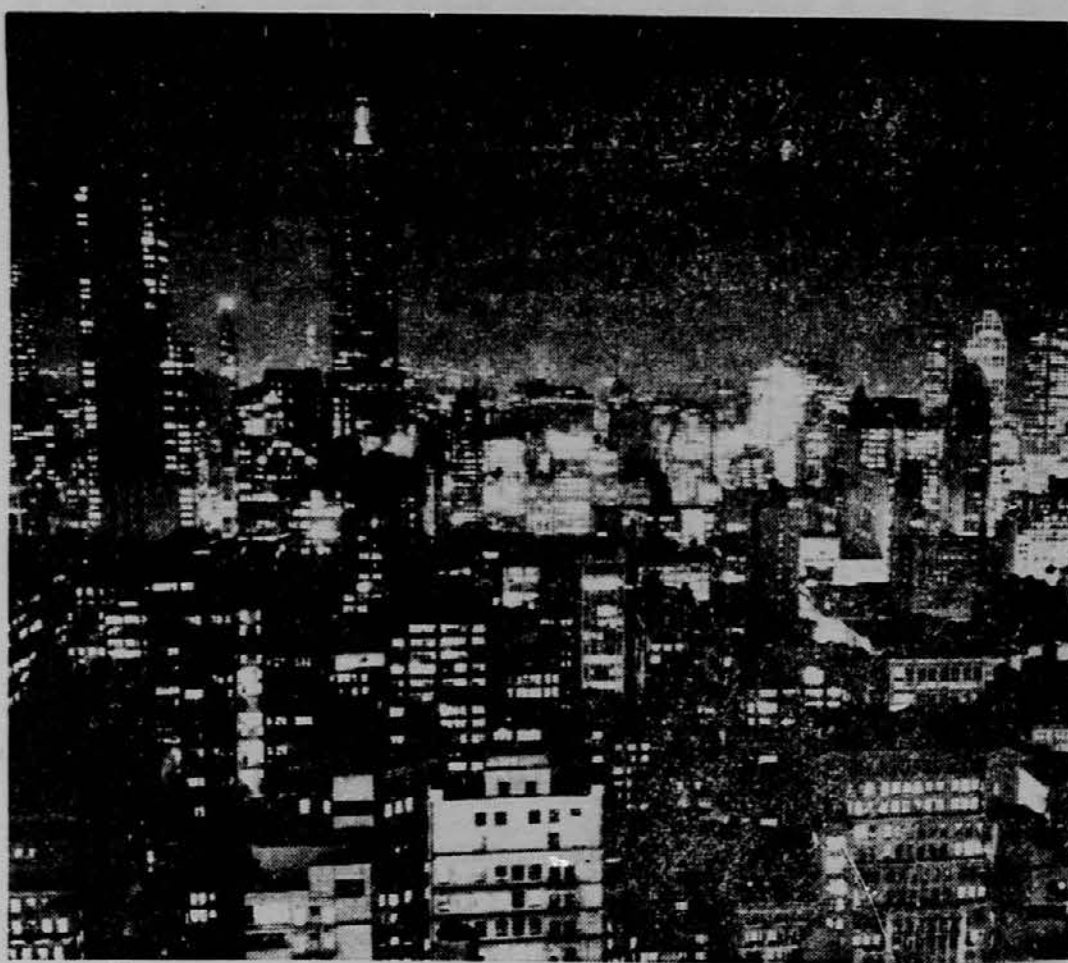
predstavlja regularne vojske, temveč tolpo iregularnih čet.

Edina naloga te vojske obstoji začasno v tem, da vežejo Italijane na črto Šelikot-Antalo. Da bi bila ta naloga čem uspešnejša, so zadnje čase vrnili v vojsko rasa Sejuma nekaj vojaštva z južne fronte. In kakor kažejo dogodki, so iregularne čete na levem krilu vojske rasa Sejuma opravile prav uspešno delo v dolinah reke Takaze v Tembienu. Poleg drugega predstavljajo te čete tudi zvezo z desnim krilom rasa Imruja, ki poveljuje na severu v sredini, medtem ko tvori na zapadu levo krilo abesinske armade dedjasmača Ajelu Biruja.

Pred kratkim je podvzel general Meravigna na jugu Aksuna poskus, da bi s svojim desnim krilom prodrl čez Debarek do Tzambildža na severovzhodu Gondarja. Hotel je tam nastati izvrstno abesinsko armado pod poveljstvom rasa Ajela, ki se je izkazal v bojih z Italijani že ob reki Setit. Ras Ajalu je v Abesiniji na glasu specialista za vojskovanje v goratih predelih, poleg tega pa je mož velikega poguma, zaradi česar je bil prvotno določen za vpad čez reko Setit in za nagajanje sovražniku na eritrejskem ozemlju v območju desnega krila italijanske vojske. Podoba je, prav kakor so opustili Italijani svoj načrt, da bi desno krilo vojske generala Meravigne prodiralo proti Gondarju. Ras Ajalu je bil pozvan drugam in zdaj podaljšuje s svojimi izbornimi četami levo krilo vojske rasa Imruja.

Ta vojska je zdaj dosegla svoj prvi velik uspeh, zato so jo Abesinci usmerili proti Aksunu, ki bi ga abesinski cesar rad zavzel, če iz prestižnih razlogov. Italijani namreč izjavljajo, da ne morejo vrniti Aksuna neguš, če zaradi tega, ker se je prebivalstvo tega mesta prostovoljno zateklo pod njihovo zaščito. Nova abesinska ofenziva se torej odigrava baš v ozemlju, ki je priznalo italijansko nadoblast. Zato bi imel abesinski vojaški uspeh v tem ozemlju izrabiti težaven gorski teren v Tembienu med obema plitvinama Takaze za

POGLED NA NEW YORK

Pogled na dolnji del mesta New Yorka, ko zagori v nebotičnikih na milijone luči. Na levi vidite največje poslopje na svetu, Empire State Building.

taktično mojstrovino. Podvzel je sunek proti obema karavanskima potema, ki držita iz Debareka proti Aksunu in je Italijane pri Mai Timehetu tako občutno potolkel, da so se morali po trdovratni borbi umakniti najprej dvajset kilometrov proti severu in so se potem ustavili samo 40 km pred Aksunom ob prelazu Dembe Guinea. Ob istem času, ko je desno krilo napadlo pri Mai Timehetu je tudi levo krilo napredovalo za petintrideset kilometrov zapadno od reke Takaze ter vkorakalo v pokrajino Šire na jugovzhodu Aksuna, torej v kraj, kjer je že bila postavljena italijanska uprava. Krvavega boja pri Mai Timehetu se je udeležilo tritisoč mož abesinskih predstraž. S prav takšno močjo so napravili Abesinci sunek v Šire, pri čemer se je pridružila napadalcem tudi vojska rasa Imruja.

Italijanska poročila iz Asmare priznavajo, da je italijansko

izvidniške čete v tem sektorju odrekle. Abesinski sunek jih je gotovo presenetil. Lahko bi se torej zgodilo, da bi se sunek proti Aksunu le posrečil.

Ni dvoma, da gre pri vsem tem za dobro premišljeno predigro Abesincev, ki ima za cilj

napad v velikem obsegu, in na celi severni fronti. Če se še pomisli, da imajo Italijani zbranih na tem bojišču štiri petine vseh čet med Hausienom in Makale, res ni mogoče odreči abesinskemu načrtu dobrega zmišla.

IZ JULIJSKE KRAJINE

Italijansko časopisje dnevno objavlja vesti o sodelovanju katoliške duhovščine in zlasti višjih cerkvenih dostojanstvenikov pri raznih akcijah, ki so posredno ali tudi neposredno v zvezi z vzhodno afriško ekspedicijo. Iz raznih revij, ki so v lesnih odnošajih z Vatikanom, ki je, kakor znano, strog cenzor katoliškega časopisja v Italiji, je povzeta, da tudi pri Vatikanu odobravajo vsako akcijo, ki je v zvezi s pohodom proti Abesiniji in da so dali posameznim cerkvenim oblastem celo posebna navodila, kako naj nastopajo in s svojim vzgledom volivajo na nižjo duhovščino, pred vsem pa na vernike, da bi darovali fašistični državi svoje zlato ne glede na to, da ga bodo porabili za nabavo surovin ki so italijanski vojni industriji neobhodno potrebne. Tako so škofje sami pričeli darovati državi svoje zlato križce in ve-

rižice. Pomaklo je prišlo že tako daleč, da so stavili oblastem na razpolago celo zlato, ki so ga verniki darovali svetnikom v tej ali oni cerkvi zaradi prošnji ki so jim bile uslišane.

Spričo vsega tega bi bilo soditi, da ima fašistični režim za seboj vso cerkveno organizacijo v Italiji in da je našel ravno v cerkvi one najmočnejšo moralno oporo, ki mu je v sedanjih okoliščinah nujno potrebna. Stvar pa ni povsem taka. Priznati je treba, da ima fašizem na svoji strani visoke cerkvene dostojanstvenike, nikakor pa ne velja to za vso priprsto duhovščino, ki vidi ravno v taki politiki svojih predstojnikov.

Preprosta duhovščina pa tudi še ni pežabila na znano kampanjo proti katoliškim političnim in kulturnim organizacijam, na borbo za italijansko mladino, ki se tudi po lateranskem sporazumu še dolgo ni

ŠTIRI DNI V MEGLI IN MOČVIRJU

Sredi Anglije na visoki planoti med grofijo York in grofijo Derby leži Black Hew Head, dežela brez gospodarja, široko razprostrta divjina. Samo malo ozkih poti vodi po njej, ponoči pa to ne hodi nihče, kajti ta pokrajina skriva v sebi zahrbtna močvirja, v katerih preži smrt. Ta pokrajina je bila pozorišče tragedije, ki bi skoraj zahtevala življenja treh mladih deklet.

Ta dekleta so pred petimi dnevi potevala čez Black Hew Head in se zvečer niso vrnila k staršem domov. Ti so vsi v skrbeh obvestili policijo, in še isto noč so se odpravile reševalne ekspedicije. Tudi ni bilo težko misliti si, kaj se je zgodilo. Popoldne se je namreč spustila nad pustinja gosta megla in v tej megli so morale deklice zaresiti pot. Ves dan so pustinja preiskavali pod vodstvom dobrih poznavalcev kraja, toda zaradi megle se ni nikamor videlo, in so vsi klicii in signali ostali brezuspešni.

Pol ure pozneje so pogrešanke našli. Ležale so na bregu potoka na majhni sipini in niso imele več toliko moči, da bi se dvignile. Njihova obleka je bila premočena in pokrita z ilovico, na obrazu pa so se jasno kazali sledovi strašnih naporov, ki so jih štiri dni in štiri noči morale prenašati. Tudi same niso več upale, da bodo še kdaj žive prišle iz jetništva megle.

Prenos do najbližjih človeških bivališč je trajal več ur. Nato so spravili dekleta na policijsko stražnico, malo nato pa v bolnišnico. Dobile so namreč precej ozeblin.

"Moje smo nikoli hodile po hribih," tako je začela popisovati ena izmed deklet doživljaje, "in smo se zato odpravile ob lepem vremenu na pot, ki vodi k gorovju Ladow čez Black Hew Head. Na polovici poti je padla megla, me smo se hočele vrniti, toda zgrešile smo pot in blodile do polne teme brez pravega načrta okrog. Slednjic, ko smo videli, da smo morale na prostem prenočiti, smo poiskale kolikor toliko zavarovan kraj in legle. Bilo je mrzlo in deževno,

močno nas je zeblo in zato smo se spravile tesno skupaj, da bi druga drugo varovale pred snegom. S težavo smo se vlekli naprej in zvečer smo na svoje nedopovedljivo razočaranje spoznale, da smo blodile v krogu. Skoraj vso naslednjo noč smo molile, zaspali namreč nismo mogle.

Tretjega dne smo sledile le kakšne dve ali tri milje daleč nekemu potoku. Misli smo, da nas bo moral pripeljati ven iz divjine. Toda naše noge so bile tako otekle, da smo končno onemogle obležale. Edino okrepčilo nam je bila blatna voda iz potoka. Novega poguma smo dobile, ko smo videli čisto nizko nad nami letalo. Me smo mahale, kolikor smo pač mogle, toda pilot nas očitno ni opazil, kajti letalo je letelo naravnost naprej. Povrh vsega se je ena od nas pogreznila do ramen v blatno kotanjo. Ob ostalih sva jo držali za roke. Če bi bilo na tem, da bi umrle, smo hotele vse tri skupaj umreti. Z zadnjimi močmi sva jo izvlekli ven. Sedaj pa smo bile popolnoma izčrpane. Ostale smo, kjer smo obležale in čakale smrti. Ko smo zaslišale glasove rešiteljev, nismo imele niti toliko duševne moči več, da bi se razveselile."

PUSTOLOVEC MEDNARODNEGA KALIBRA

MARIBOR, 21. dec. — "Doktor" Julius Friedman, ki ga je kakor smo poročali, aretirala mariborska policija, je pri zaslišanju priznal mnoge zanimivosti, med drugim, kako je številnim dekletom po Franciji, Belgiji, Nemčiji in drugih državah obljubljal zakon.

MEDVED PREMAGAL LEVA

V mestecu Herneju v Nemčiji imajo majhen živalski vrt, ki razkazuje kot največjo posebnost rjavega medveda in leva. Živali prebivata v večji skupni kletki, sta pa medsebojno oddaljeni z mrežno steno. Nikoli nista pokazali kakšnega znaka, da se ne moreta trpeti.

Te dni se je zgodilo, da je medved plezal po mreži in se obesil na dvigalna vrata, ki vežejo oba oddelka. Vrata so se odprla. Tedajci je planil lev, ki je ležal dotlej brezbržno v svojem prostoru, v sosedov oddelku. Vrgel se je na medveda, in ga strgal z mreže. Zdaj je tudi kosmatinec izgubil svoj mir in začel preiskovati svoje krepelje nad nepovabljenim gostom.

Nastal je srdit boj, v katerem se je kmalu izkazalo, da ima medved debelejšo kožo, in nevarnejše krepelje, kajti zdelal je "kralja živali" z nekoliko udarci šape tako, da je obležal za boj nesposoben v kotu. Prišel je še čuvaj, ki je hotel z železnina drogom preprečiti, da bi se živali še dalje klali. Ni kazalo, da bo to imelo kakšen uspeh, pa se je osrčil čuvajev sin in je stopil v kletko, kjer se mu je s hladnokrvno zvičajno posrečilo, da je zvalil medveda v levov oddelku ter za njim zaprl vrata. Lev, ki je sedaj ostal v medvedovem oddelku je bil tako zbit in ponarjen, da ni napravil nobenega poskusa, da bi se lotil pogumnega mladeniča.

Kdo si ne želi domov?

VSAKDO lahko sedaj z malimi stroški potuje v domovino in se neovirano vrne nazaj.

Moderni parniki Vam nudijo vso potrebo, in kdor je od večšega zastopnika pravilno poučen, mu je potovanja zabava.

Pri nas lahko kupite vozne liste za vse parnike.

Vsa pojasnila za dobavo potnih listov, affidavitov; če želite dobiti soročnika iz starega kraja, kakor tudi vse druge informacije, d a m o vsakomur brezplačno.

Pišite nam!

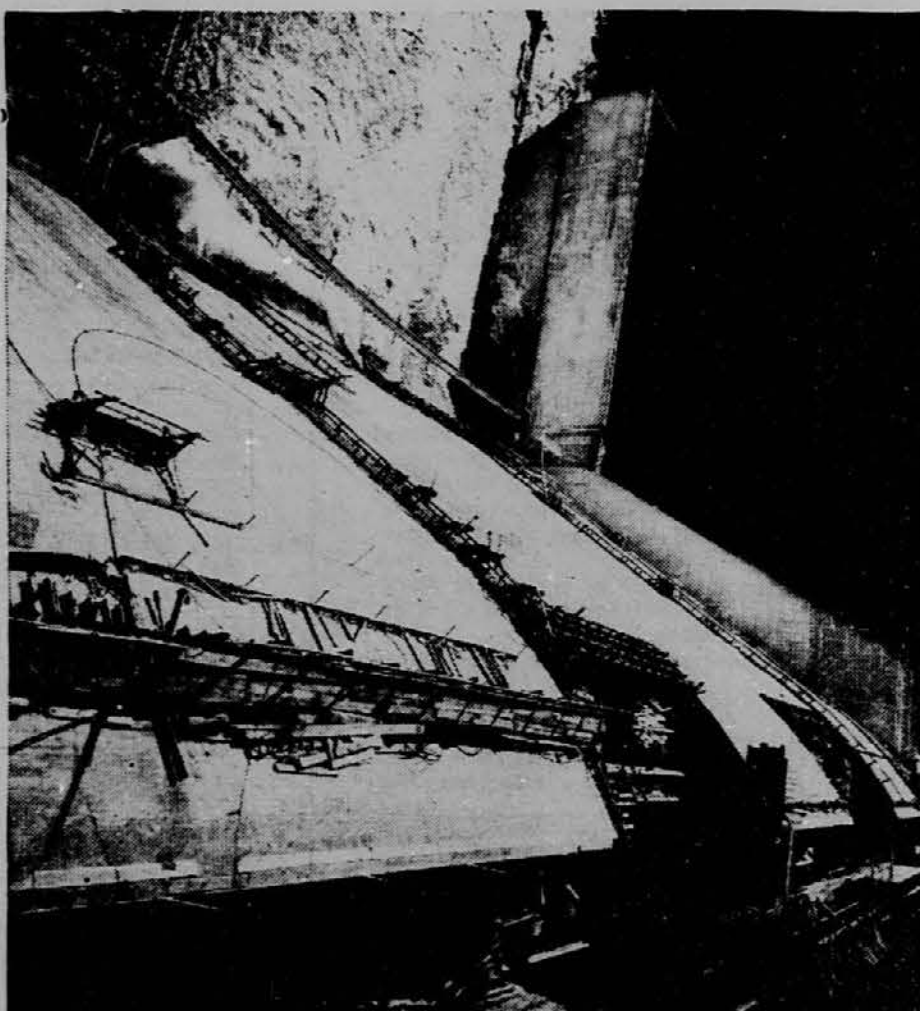
SLOVENIC PUBLISHING Co. Travel Bureau

216 West 18th Street

New York, N. Y.

Mi zastopamo vse parobrodne družbe.

NAPREDOVANJE DEL V TENNESSEE DOLINI

Za velikim Norris nasipom v Tennessee dolini se bo storilo veliko jezero, ki bo pokrilo tri milijone šest sto tisoč akrov zemlje. Dela bodo dovršena leta 1936.

Nekaj priporočljivega za dolge zimske večere: — S lovensko - Amerikanski Koledar.

POUCNE KNJIGE
RAZNE POVESTI IN
ROMANI
PESMI IN POEZIJE

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

216 WEST 18th STREET
NEW YORK, N. Y.

ZEMLJEVIDI
MOLITVENIKI
IGRE

Romani...

ANA KARENINA, roman spisal L. N. Tolstoj. Dva zvezka, trdo vezana, 1078 strani. \$6.50
"Ana Karenina" tvori vrh Tolstojevga umetniškega dela in je eno najpomembnejših del svetovnega slovstva sploh. Knjigo bi moral čitati vsak Slovencec.

HUDO BREZNO in druge povesti, spisal Franc Erjavce. 79 strani. Cena 35
Naš izborni pripovednik in poznavatelj narave nudi čitatelju lepoto naših krajev in zanimivosti iz življenja naših ljudi.

MED PADARJI IN ZDRAVNIKI
Spisal Janko Kač. 110 strani. Cena 60
MILIJONAR BREZ DENARJA, spisal C. Phillips Oppenheim. 92 strani. Cena 75
Do skrajnosti napet roman iz modernega življenja. Oppenheim je znan angleški romanopisec poznan po celem svetu.

PTICE SELIVKE, Rabindranat Tagore. Trda vez. 84 strani. Cena 75
Prgevorci, eseji in misli slavnega indijskega pisatelja.

VERNE DUŠE V VICAH
Spisal Prosper Merimee. 80 strani. Cena 30
Eden najboljših spisov francoskega mojstra. vzeta iz našega kmetskega življenja.

Spisi...

PASTI IN ZANKE, spisal I. Š. Oreš. 231 strani. Cena 50
Kriminalni roman iz polpreteklo dobe. Nekaj slovenski kritik je nekoč pisal, da slovenski pisatelji nimajo daru za pisanje kriminalnih romanov. No, pisatelj Oreš mu je dokazal, da ga imajo.

STUDENT NAJ BO. — NAŠ VSKARDANJI
KRUH, spisal F. K. Finžgar. 80 strani. Cena 30
Naš mojsterski pripovednik nam nudi v teh dveh svojih delih obilo duševnega užitka.

ZLOČIN IN ORCIVALU, spisal E. Gaborian. 216 strani. Cena 1.00
"Zločin in Orcivalu" je zelo zanimiv detektivski roman, ki nam pred očuje, kam lahko zabrede lahkomišeln človek, ki nima skrbi za vsakdanji kruh.

Povesti...

KRATKA DNEVNA ZGODBA

A. BOMBAČ, Boulder City, Nev.:

DVE BRZOJAVKI

Noč je bila nenavadno temna. Na nebu ni bilo opaziti ni ti ene zvezdice. Burja je udarjala v jeklene vrvi našega parnika ter proizvajala vsakovrstne čarobne melodije naravnega orkestra. Parniški dimnik je pa v intervalih odgovarjal v nizkem tonu.

Novembarska noč. — Navadno sem ob poznih urah vasoval pri našem kapitanu s katerim sva bila zelo dobra prijatelja. Če me ni videl vsako noč na svojem mostiču, ko smo odpluli ali pripluli v pristanišče je takoj povpraševal, sem li že zapustil parnik.

One novembarske noči, ko smo okrog devete ure zvečer odpluli iz pristanišča v Milwaukee, Wis., proti Ludington, Mich., po Michiganskem jezeru, mi je bilo nenavadno težko pri srcu. Nisem se bal viharja, saj sem se po par letih vožnje skoraj popolnoma privadil.

Nekaj časa sem stal zunaj na mostiču, nato sem se pa podal v svojo kabino, da si olajšam nenavadno čudno slutnjo.

V svoji kabini sem imel poleg prtljage tudi malo pisalno mizico, dobro pritrjeno k steni. Kake štiri čevlje nad mizico sem imel v steno pritrjen žebelj, na njem obešen žepni nožič. Pod nožem sem imel pritrjen polkrog, obrnjen kvišku. V sredi polkroga sem imel zaznamovano ničlo. Na vsaki strani pa številke, pet, deset, petnajst, sorazmerno do vodovodne črte ob koncu polkroga, kjer je bila številka petinštrideset. To mi je služilo kot nekak instrument, da sem konstatiral koliko se parnik nagiblje. Kadar se je nož vzpenjal enkrat na trideset, ter se vračal na drugo stran do trideset stopinj, je bilo znamenje, da pospravim svojo drobnarijo v kovčke ter jih zagodim med steno in konec postelje. Drugače je vse neusmiljeno drsalo in frčalo po kabini.

Taka je bila tudi ta novembarska noč. —

Ko smo odpluli mimo varnostnih zidov ob pristanišču v široko jezero, je kazal moj gugalni instrument na steni petindvajset stopinj, — trideset, — dvaintrideset stopinj.

Začel sem pospravljati vse v kovčke. V zgornje postelje sem zvil vso posteljno odejo, ter naposled legel. Noge sem vpri v obznožju ležeč kovček, glavo pa v ob zglavju zvito odejo.

Moj gugalni instrument je vedno bolj nadaljeval svoj polkrog. Petinštrideset — štirideset — vsako tretje zazibanje dvainštrideset. Ob takem zibanju se človeka lotijo vsakovrstne misli.

Vihlar ni hotel pojenjati. Bili smo nekako vredi jezera. — Nekdo močno potrka na vrata moje kabine. Kaj naj to pomeni v tej nočni uri?

Meneč, da je opomin, da si pritrđimo rešilne telovnike ter da se je kaj nenavadnega pripetilo, vstanem ter opotekajoč se od ene kabinske stene do druge, končno odprem dur.

Brzojavni uslužbenec (purser) mi izroči brzojavko, ki je bila poslana na parnik brezlično z obrežne postaje.

Čitam brzojavko — zopet prečitam, — saj ni mogoče. — Se mi li vse samo dozdeva? — Ali mogoče sanjam? — Ne, ne. Vedno eno in isto, mi brzojavka naznanja. "Jakob Šabec died yesterday."

Moj dragi prijatelj mrtev! Saj mu pred smrtjo niti nisem mogel podati desnice v večno slovo. Tista dobra prijateljska duša leži na mrtvaškem odru, in meni ni mogoče biti poleg njega ob zadnjem slovesu. — O ti človeška usoda...

Moj instrument je še vedno nadaljeval svoj krog. Od petinštrideset do petinštrideset na nasprotni strani. Veter je še strašneje divjal. Valovi so butali čez krov, prav gori do kapitanovega mostiča. Naravni nočni orkester je pa še turbojnije igral svojo tužno melodijo. O ti brzojavka, — saj te ni bilo treba. —

Ves vtopljen v misli na dragega prijatelja in njegovo obitelj, sem v polsnu začul parniško piščalko — znamenje, da smo prepluli jezero ter da se nahajamo v varnem vodovju.

Takoj se podam k kapitanu, da mu pojasnim moj žalostni položaj ter mu naznamim, da nameravam takoj odpotovati na pogreb svojega drugega

prijatelja. V mojo žalost mi pojasni kapitan, da iz Ludingtona nikakor ne morem odpotovati, ker se je na edini železnici, ki vodi v Ludington pripetila nezgoda. Naš parnik pa tudi ne odpluje nazaj proti Milwaukee (kjer bi se pravočasno dobil vlak) kajti čakati bo moral na tovor. Toraj sem kar tukaj priklenjen in vdati se moram usodi.

Lepega septemberskega dne smo leteli z južne strani Združenih držav proti severni strani tja gori v oregonske gore.

Motorji so brneli ter kljubovali zračnim prazninam, v katere se je zrakoplov tu in tam zaletaval. V teh zračnih prepadih je zrakoplov takorekoč spodrsnil ter naglo padal navzdol, dokler ni zopet zaril svojega nosu v pravi zrak, kjer so ga motorji spravili zopet v ravnovesje.

Pod nami smo videli le nekeke čudne lise različnih barv gorovja zapadne puščave. Napravilo nam je vtis, kot bi zrl na velikansko pisano preprogo. Puščava in zopet puščava na stotine in stotine milj dolga in široka.

Dospeli smo do Boise, Idaho. Od tam z avtom se osemdeset milj v Oregonsko puščavo.

Mrak je že legel med gorami. Le še vrhove gora je bilo opaziti, strleče visoko proti nebu. Kje so neki nahajam? Moj spremljevalec me še predstavi glavnemu poslodovji, nakar mi pokaže kolibo, kjer bom prenočeval. Mala železna postelja, pol ducata odev, mala pečica ter par desk pritrjenih k steni, kar naj bi bila mizica; to je bilo vse moje udobno pohištvo.

V lep brlog so me spravili. Tolažil sem se le s tem, da tu glavni poslodovja ni imel prav nič udobnejšega stanovanja.

V kolikor sem mogel v mraku opaziti, je bilo poleg moje kolibe še kakega pol ducata kemp raztresenih v bližini. Med njimi ena večja, kjer so prenočevali delavci, in skupna jedilna baraka. Vse skupaj je izgledalo kot kaka indijanska naselbina na mali planjavi med nebotičnimi gorami, med katerimi se vije Owyhe potok.

Prva noč v kolibi — — — Kje se neki nahajam? Je li tukaj vse varno? Sme človek brez skrbi zaspati? Je li varno imeti pri sebi kake groš?

Uredim si svojo sobo ter posteljo in se podam takoj k počitku. Zunaj je vladala tišina. Le žuborenje potoka kakih deset korakov od moje kolibe je motilo nočno spanje narave.

Tedaj se zaslišijo glasovi v nizkem basu — do-do-do-ooo, dooooo. Temu sledi odgovor v nekoliko višjem tonu, in precej mora biti oddaljen. Nato tretji, še v večji razdalji. To se ponavlja v malih presledkih. Vstanem, da se prepričam od kod to čudno tuljenje.

Kmalu sem se prepričal, da se pogovarjajo velikanske sove gori v gorovju.

Vrnem se v kolibo. Sedel sem k mizi ter začel premišljevati človeško usodo.

Zaslišim trkanje na kolibna vrata.

— Vstopite! — rečem, dasi nisem pričakoval nikogar.

Hipoma me navdajo neke nepojmljivo čudne slutnje.

Vrata se odpro. Vstopi vla-

dni inženir, kateremu sem bil pridružen. Edino on je imel telefon. Ko sva se drug drugemu predstavila, mi uljudno pove, da mu je bila iz Boise, Idaho, telefonirana brzojavka glaseča se na moje ime, in ker je važne vsebine, mi jo je osebno prinesel kopirano v zalpki.

Kljub temu, da sem prejel nekaj brzojavk skoro vsaki teden, kadar sem se nahajal na važnih družbenih delih, so se me ob tej brzojavki lotile čudne slutnje.

Inženir se poslovi ter odide. Navzlic trdnim živcem so se mi nekoliko tresle roke. Slutnja me ni varala.

Odprem brzojavko. Čitam... Še enkrat... Oko se mi nehote orosi — Solza mi kane — ravno na ime Frank... —

Da, vsebina govori eno in isto: — Frank Justin, funeral tomorrow.

Čudno tesno mi je v prsil. Sedem na posteljo. Moje misli pa plavajo k na tisoče milj oddaljenemu zvestemu prijatelju.

Zopet mi je nemogoče spremiti drugega prijatelja k večnemu počitku.

Z Bogom, France! Večni Ti mir! Dokončal si svoje.

Z Jakobom Šabcem in Frankom Justinom smo o božiču in polnočnici večkrat skupno prepevali: — Sveta noč, blažena noč. Letos sem jo ponavljal sam... Ne! Ne!... Saj sta poleg mene. Saj vaju vidim. Vsi trije pojemo... sveta noč... Saj smo neločljivi prijatelji... blažena noč... Za danes so brzojavke lagale... Kdo ve, kakšne vsebine bo — tretja brzojavka...

KAKO NASTANE ZEMLJEVID?

Če vzameš zemljepisno karto v roke, gotovo ne misliš nikoli na to, koliko truda in tudi nevarnosti je bilo treba, da je nastala. Zanimivo je v tem pogledu pripovedovanje angleškega polkovnika McMahonona, ki so mu poverili izdelavo nove karte jugovzhodnega Afganistana.

Kartografski posnetki na licu mesta so zahtevali dve in pol letnega trdega dela. V neprehodnih ozemljih je bilo treba vedno znova iskati "poti" za vsakim hrbom, ki so ga preplezali, da bi z njega napravili točne posnetke, so prežale neznan nevarnosti. Ekspedicija ni bila nikoli varna pred zvermi in roparji.

Strašno je med člani ekspedicije gosporarilo tudi podnebje. Temperature so nihale med tropsko vročino in polarnim mrazom. Nekateri člani ekspedicije so umrli zavoljo vročine, drugi zavoljo mraza — a majhno je bilo tudi število tistih, ki so umrli zavoljo žeje in izčrpanosti. Izgube med tovarni živalnimi so bile naravnost katastrofalne — poginilo je nič manj nego 4900 velblodov in 117 konj zaradi naporov in epidemij. Da so bile po vsem tem tudi denarne žrtve ogromne, si lahko mislimo sami.

IMAMO V ZALOGI

BLAZNIKOVE

Pratike

za leto 1936

Cena 25c

s poštnino vred.

"Glas Naroda"

216 West 18th Street New York, N. Y.

ZAROČENCA MILANSKA ZGODBA 'IZ 17. STOLETJA Spisal: ALESSANDRO MANZONI

122

Rekši se je vrnila v hišo ter se trenutek pozneje pokazala na oknu z drugo, manjšo deklico okrog vratu, ki je še živela, a je že imela znamenja surti v obrazu. Opazovala je z okna ta take nevredni pogreb prve hčerke, dokler se voz ni zganil, dokler ga je mogla videti; nato je izginila. In kaj je mogla drugega storiti kakor položiti na posteljo edinega otroka, ki ji je še ostal, leči poleg njega in umreti z njim, kakor pade bujno razviti cvet vrhu stebela obenem s cvetko v poplju, kadar pride mimo kosa, ki zenači vse cvetlice na travniku?

"O Gospod," je vzkliknil Renzo, "usliši jo k sebi, njo in njeno stvarco; dovolj sta trpeli, dovolj sta trpeli!"

Ko se po tem nenavadnem ganotju spet zave in medtem ko se skuša spet domisliti potopisa, da vidi, ali se mora pri prvi ulici spet obrniti in kam, na desno ali na levo, zasliši, kako tudi iz te prihaja nov, drugačen trušč, zmeden šum poveljajočih glasov, slabotnih tožb, ženskega joka in otroškega javkanja.

Šel je dalje z običajnim žalostnim in temnim pričakovanjem v srcu. Do-pevši na križišče, je zagledal z ene strani pomešano množico, ki se je pomikala naprej; obstal je na mestu, da jo pusti mimo.

Bili so bolniki, ki so jih tirali v lazaret; nekateri so se, gnali s silo, zaman upirali in zaman kričali, da hočejo umreti na svoji postelji, in odgovarjali s praznim moledivanjem kletvam in poveljem "monattov", ki so jih spremljali; drugi so stopali molče, kazali niso ne bolesti nekakega drugega čuvstva, kakor brezumni; bile so tam ženske z deteti okrog vratu in otroci, ki so jih kriki, ta povelja in ta družba bolj plašili nega zmedena misel na smrt, ki so z glasnim vreščanjem klicali mater in njeno varno naročje in zapuščeni dom.

Ojoj, mati, ki so mislili, da so jo zapustili spečo na postelji, se je morda vrgla tja, ker jo je nenadoma napadla kuga, in obležala brez zavesti, da jo voz odpelje v lazaret ali pa v jarek, če dospe voz malo pozneje. Morda je mati, — o nesreča, vredna še bridkejših solz! — premagana po svojih bolečinah, vse pozabila, tudi otroke, in imela samo še eno misel: mirno umreti.

Vendar je bilo tudi v toliki zmedeni videti še kakšen primer trdnosti in usmiljenja: očete, matere, brate, sinove, žene, ki so podpirali svo-

je drage ter jih spremljali s tolažilnimi besedami, in ne samo odraslih, temveč tudi majhne dečke in deklice, ki so vodili svoje nežnejše bratce ter jim z razumnostjo in usmiljenjem odraslih priporočali, naj slušajo, in jim zatrjevali, da gredo tja, kjer bodo ljudje skrbeli zanje, da ozdravijo.

Sredi žalosti in ganljivosti takih prizorov je zlasti nekaj najbolj živo zadevalo in razburjalo našega popotnika. Hiša je morala biti tam blizu in kdo ve, ali med temi ljudmi... Toda ko je vsa truma odšla in je oni dvom izginil, se je obrnil k "monattu", ki je stopal zadaj, ter ga vprašal po ulici in hiši don Ferrantovi.

"Vrag te vzemi, teleban," se je glasil odgovor.

Renzo ni hotel siroveža zavrniti, kakor je zaslužil, temveč je stavil isto vprašanje komisarju, ki je videl, da prihaja za spovedom in ima nekoliko bolj krščanski obraz. Ta je s palico pokazal v smer, odkoder je prihajal, rekoč:

Prva ulica na desno, zadnja visoka hiša na levi."

Z novo, še močnejšo bojaznijo v srcu jo ubera mladenič v ono smer. Že je v tisti ulici. Brž razloži hišo izmed drugih, nižjih in revnejših. — Približa se glavnemu vходу, ki je zaprt, iztegne roko h kladivu in jo podrži neodločno na njem kakor v žari, preden potegne iz nje srečko, ki mu bo na njej zapisano življenje ali smrt. — Končno dvigne kladivo in odločno potrka.

Čez malo hipov se neko okno nekoliko odpre skozenj pomoli glavo ženska, ki pogleda, kdo je, s temnim obrazom, kakor bi hotela reči: — "Monatti"? Tolovaji? Komisarji? Mazači? Besi?

"Gospa", je dejal Renzo z ne preveč trdnim glasom in pogledal gor. "Ali služi v tej hiši neka mladenka s kmetov, ki se imenuje Lucija?"

"Ni je več; pojdite," je odgovorila ženska in hotela zapreti.

"Trenutek, za Boga! Ni je več? Kje pa je?"

(Dalje prihodnjic.)

ZNAMENITI ROMANI KARLA MAYA. Kdo bi ne hotel spoznati "Vinetova", idealnega Indijanca, ki mu je postavil May s svojim romanom najlepši spomenik? Kdo bi ne hotel biti z Mayem v "Padišahovi senci" pri "Oboževalcih Ognja", "Ob Vardarju"; kdo bi ne hotel čitati o plemenitem konju "Rihju in njegovi poslednji poti"? TO SO ZANIMIVI IN DO SKRAJNOSTI NAPETI ROMANI !!

DENARNE POSILJATVE. Denarna nakazila izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnem kurzu. V JUGOSLAVIJO: Za \$ 2.75 Din. 199, \$ 5.15 Din. 200, \$ 7.25 Din. 300, \$ 11.75 Din. 500, \$ 23.50 Din. 1000, \$ 47.00 Din. 2000. V ITALIJO: Za \$ 9.25 Lir 100, \$ 18.20 Lir 200, \$ 44.00 Lir 500, \$ 87.50 Lir 1000, \$ 174.00 Lir 2000, \$ 326.00 Lir 3000. SLOVENIC PUBLISHING COMPANY "Glas Naroda" 216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PRODANE DUŠE

ROMAN IZ ŽIVLJENJA

12 ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. H.

"O tem se nisem nikdar razmišljevala," ji pravi. Nato pa takoj postane zamišljena. Morala je misliti na tega tučca, ki jo je pri svojem prihodu na parnik tako čudno pogledal. Ni ga še pozabila.

Marta pa poredno zategne obraz. "Niti razmišljevali niste o tem? Veste kaj, na kaj tega vendar misli vsako dekle. Vi pa menda samo nočete o tem govoriti. Mogoče že imate kaj za svoje sree? O, ne ne, kako je to neumno — to je vendar izključeno, ker drugače ne bi šli v Argentino!"

"Vidite, gospodična Preler, sami pridete na to." "Toda to je odvisno samo od vas. Tako lepo dekle, kot ste vi, more vendar imeti na vsak prst deset moških."

"Tudi vi ste zelo lepo dekle, tako sveža in roznata in tako vesela — tedaj bi jih tudi morali imeti na vsak prst deset."

Marta skomigne z rameni. "Bi jih mogla — toda nikogar za možitev. O tem nikdo neče ničesar vedeti. Da bi se pa samo za igračo komu vrgla v naročje — ne, tega pa ne storim. Kaj pa imamo od svega, ako na sebe prav nič ne držimo? Očeta in matere ni, da bi gledali na nas. Tako moramo že same imeti odprta ušesa. Samo za zabavo, tega na. Toda — tam v Argentini, tam po poštenih ženskih primanjkuje, mi je rekla gospa Petri, in name bo lahko najti pravega moža. In zaradi tega sem v prvi vrsti šla, to povem odkrito, kajti zelo rada bi se poročila. Ako je človek vedno tako sam na svetu, tedaj zahrepeni po človeku, ki bi bil rad njegov. In tudi otroke bi imela rada, debele, žive otročičke, da bi jih mogla pritisniti k sebi, kadar bi mi bilo srce polno. Do sedaj še nisem imela človeka, ki bi ga mogla ljubiti iz celega svojega srca. Toda sedaj bom prenehala s takimi sentimentalnostmi, to za človeka ni dobro. Torej pogum v srce! In sedaj že tudi plavamo na vodi in tam že mogoče čaka kdo na mene. Daj Bog! Lepo je tukaj na parniku, kaj ne? Sedaj se moreva nekaj tednov odpočiti, predno gremo zopet pošteno na delo. Povejte mi, gospodična Rihar, nekaj ste videli boljše dneve, na sebi imate nekaj posebnega, kot prava dama."

"Nisem pa nič drugega kot uboga deklica, ravno tako, kot vi, deklica, ki si mora služiti kruh. Prej — da — prej je bilo to drugače — toda o tem rajši ne govorim in niti ne maram misliti. Sedaj se pravi naprej — s stisnjenimi zobmi."

"Hm! To mi ugaja! Zelo mi ugajate, četudi opazim, da ne spadam popolnoma v vašo družbo. Ne smete mi za meriti, če sem nekoliko okorna, ne mislim slabo."

Roza se ji nasmeje. "To vem, koliko vas že poznam. In samo želim vam, da onstran oceana najdete srečo — četudi ne veriamem v vedeževalke."

"Nekateri pa vendar-le nekaj vedo. Ali se ni že mnogo vresničilo?"

"Tedaj pa bo tudi še ostalo, kar je dobrega prišlo."

Pri prvem obedu je bila obednica prvič polna. Roza je videala Petrija in njegovo ženo z obema gospodoma, katera je gospa Petri označila kot gledališka ravnateljca, pri eni mizi. Kako bi šle Roza pogledala, ko bi vedela, da je bil eden teh gospodov profesor Jade, s katerim je gospa Sibirnik govorila po telefonu in ki ji je dal ugodno priporočilo za Petrija. Tega pa ni vedela in je samo iznašla, da nista imela nič kaj prikupljivih obrazov. In prvič je tudi opazila, da je bil tudi Petrijev obraz nekoliko čmeren. Toda nad Rozo je sedaj prišlo toliko utisov, da na Petrijevo ni mogla več misliti. Videla je samo, da ste obe kontoristinjki sedeli sami pri mizi ob stebri, na drugi strani obednice pa gledališke igralke.

Rozi in Marti je steward odkazal mesti pri veliki mizi sredi dvorane in sta morale sedeti na istem prostoru pri vsaki mizi. Prostor poleg Roze še ni bil zaseden. Čez nekaj časa pa opazi, da je poleg nje sedel nek gospod, katerega je tudi pripeljal steward. Roza obrne glavo, ko se ji gospod prikloni in ga pogleda in tedaj ji tudi rdečica nekoliko šine v lice. Bil je tuji gospod, na katerega je postala takoj pozorna, ko je stopil na parnik. Bil je vitek, mišičast mož z odločnimi potezami na obrazu, ki je bil prej grad kot pa lep, ako ne bi bil tako značilen in možat. Pod mogočnim, zamišljenim čelom so globoko tičale jeklene sive oči.

Te oči so bile trdno in nemoteno vrtje v svoj cilj. V njih je bila odločna volja in vendar so mogle gledati tudi gor ko in ljubzivo, kar je njegov obraz nenavadno olepševalo. Okoli ozkih ustnic z močnimi, belimi zobmi so ležale trde po teze, ki so govorile o mnogih bojih in če so se te ustnice trdno stisnile, tedaj so izgledale, kot da je imel celo svojo osebo v popolni oblasti. Tudi sedaj je bil, v soglasju s priložnostjo zelo dobro obleden, toda ne kot bi hotel tekrovati z modo. Na njem je bilo na prvi pogled mogoče opaziti, da je bil zelo izobražen. Njegovo obnašanje je bilo neprisliljeno in zanimivo. Glava je stala prosto in ponosno na širokih plečih. Globoko zagorel je bil njegov obraz in roke močne, kot cela njegova postava. Rozin sosed je bil zelo zanimiv in ker bo najbrže na celi vožnji vedno sedel na njeni strani, je mogla biti zelo voljna. Boljšega soseda pri mizi pač ni mogla imeti.

Takoj, ko ga je Roza prvič pogledala, jo je spoznal, ker je takoj pri prihodu na parnik postal na njo pozoren, in se ji je priklonil in predstavil.

"Kolikor se razumem na običaje na parniku, milostljiva gospica, bova celo vožnjo soseda pri mizi. Dovolite mi, da se vam predstavim, moje ime je Vendel."

Roza zopet zardi, ker so jo njegove oči tako živo pogledale. Lahno prikloni glavo, ne sluteč, da se mu je že s samim priklonom pokazala damo in mu pravi mirno:

"Moje ime je Rihar, in prosim vas, da me ne kličete drugače, kot gospica Rihar. Milostljiva gospica mi ne pripada ker imam namen poiskati si neodvisno službo."

Njene oči zopet zažene svetel, poizvedujoč pogled.

"Kakor želite, gospica Rihar. Sicer mi ne bi nikdar prišlo na misel, da si hočete poiskati svobodno službo, kajti, ako vas kdo pogleda, more v vas videti samo damo."

(Dalje prihodnjič.)

PISMO IZ ITALIJE

REKA. — V notranjem življenju Italije vlada zdaj nekako mrtvilo, ker je vsa pozornost vlade in stranke obrnjena k mednarodnim problemom. Pritisk je naznotraj ojačen in zelo podoben avstrijskim razmeram pod Sturkhom v svetovni vojni. Oddaja zlata za državo je formalno svobodna, a dejansko prisilna. Nikdo se ni upa več nositi na rokah prstana. Priznati je pa treba, da mnogi Italijani z veseljem žrtvujejo. Psihološko je zajemljiva razlika med napisom na bivših avstrijskih in sedanjih italijanskih železnih prstanih, ki jih stranka daje v zameno za zlato. Nekoč je bilo zapisano "Gold gab ich für Eisen" (zlato sem dal za železo), zdaj pa stoji estetično boljše "Oro per la patria" (zlato za domovino).

Poleg zlata pobirajo srebro in vsakovrstne kovine. Starega železa so nabrali prav znatne množine. Rdeči križ je prevzel nekak monopol na papir in usnje. Vse skrivne rezerve domačega gospodarstva naj pridejo domovini v korist v času, ko se je ves svet zarotil proti fašizmu.

Vsekakor je priznali, da so sankcije bridko zadale italijansko gospodarstvo. Tihotapstvo bi sicer izbornu svetlo tudi v visokih številkah, če bi država razpolagala s plačilnimi sredstvi. Tako pa ni bilo mogoče izvršiti niti vseh tistih naročil, ki bi po sankejskih predpisih še smela biti izvršena, ker italijanska banka ni hotela dati na razpolago sredstev za takojšnje plačilo. Zelo se čuti zlasti pomanjkanje železa, kar ovira tovarne pri izdelavi železnih konstrukcij in druge železine. Pri novih stavbah se s težavo nabavijo kovinske potrebščine (cevi, žica, dvigala, itd.) Stavbinsko gibanje ne dobi več dovoljenja. Običajno je tudi pomanjkanje nafte in derivatov. Čistilnice morajo večji del cistern držati vedno polni za vojne namene, zato klienti ne morejo dobiti na razpolago poljubnih množin. Tako je že tudi prodaja železa na zasebnike omejena. Naravno je, da so cene zviševale navzgor. Posredno so sankcije v živo zadele ves promet. Obmejni promet na železnihah je minimalen, opešal je tudi tranzitni promet. Italijanski parniki se po svetu bore z vsakovrstnimi težkočami, vozijo malo blaga in še manj potnikov. Domači promet z avtomobili je zelo skrčen, ker je gorivo predrago. To bo spet zadelo avtomobilno industrijo, ki že itak nič ne sme izvažati čez mejo. Po sankejskih so v živo zadeti prodajalci časopisov po večjih mestih, ker "sankeionistični" časopisja ni več. Trpe tudi knjigarne, ker morajo knjige sovražnih dežel skrivati pred uličnim in poluradnim antisankeionizmom. Itak so take knjige dražje zaradi valutnih težav in dobava ovirana od fomenalnih klirinških predpisov. Splesna brezposelnost je

ŽRTEV INDIJANSKIH PRAVLJIC

Kakor poročajo iz Cuyabe v Braziliji, so našli v Mattu Grosu truplo belega moža, o katerem domnevajo, da je pred desetimi leti izginol britski raziskovalec polkovnik Fawcett. Truplo so našli delavci, ki so pepravljali telegrafsko progo.

Blizu vasice, kjer je ležal mrtič, živi rod Šavante, ki je najbrže že polkovnika umoril ter ga dejal iz kože.

Usoda polkovnika Fawcetta je že leta in leta vznemirjala ves svet. Mož je že pred svetovno vojno dosegel polkovniški čin ter je sledil pozivu brazilске vlade, ki ga je povabila k odpravi za merjenje zemlje.

Tri leta je delal v brazilskem pragozdu. Prišel je v stik z Indijanci, ki so mu pripovedovali o kamenitem mestu v brazilskem pragozdu. To pripovedovanje je napravilo na kolonialnega častnika takšen vtis, da se je odločil na lastno pest podvzeti pohod v še neznane predele ozemlja med Bolivijo in Brazilijo. Prvi pohod se je končal brez željenega rezultata, zato se je Fawcett odločil še za drugi sunek v neznane kraje gornjega teka Amaconke. Tam je trčil na neznane indijanske rodove.

Fawcett je domneval, da leži v predelih takozvanega kamenitega mesta zibel človeštva, znabiti del pravljicne dežele Atlantide. Šel je brskat po brazilskih arhivih in ko je našel v Rio de Janeiru neke zadne dokumente, je odriinil tretjič v pragozdove. To ekspedicijo je opremil s pomočjo Britske geografske družbe leta 1924. Udeležila sta se je tudi njegov sin Jack in 23-letni Raleigh Rimell. Zadnje sporočilo od te odprave je prišlo leta 1925 iz dežele vodnih izvirkov Rio Xinga. Poročalo je o boleznih Fawcettovih sotrudnikov in o sovražnosti indijanskih rodov, na katere so naleteli raziskovalci na svojem pohodu.

Od 30. maja 1935 se je tudi za Fawcettom zadržala vsaka sled, čeprav so se vedno iznova pojavljali glasovi o nekem belokožnem kralju Indijanov ob Amaconki. Ta "kralj" je bil ba je polkovnik Fawcett, ki so ga imeli Indijanci ujetega, toda so ga silno čislali, ker je vedel neke postopke za zdravljenje tropskih bolezní. V zadnjem času so se vedno česče slišali glasovi, da je postal Fawcett žrtev svojih indijanskih "podložnikov". Vse kaže, da menda res ne bo več med živimi, treb pa je vsekako še počakati, da se vest o najdbi telegrafskih delavcev potrdi.

letos vsaj toliko občutna kot pred afriško vojno, a zimska pomoč je v primeri z lanskim letom zelo zmanjšana.

SENATOR BORAH

progresivni republikance iz države Idaho, ki ga nekateri smatrajo za republikan-kega predsedniškega kandidata. — Borah ima baje že sedaj na svoji strani nad sto delegatov, ki bodo na republikanski narodni konvenciji glasovali zanj. Republikanska konvencija se bo vršila v Clevelandu.

NAJLEPŠA ŠKANDINAVSKA ŽENA

Ne gre za živečo, temveč za davno umrlo ženo, ki je torej ni mogoče izvoliti za lepoto kraljice severa. Če bi pa še živila bi bila baje najlepša na svetu. Nedavno so namreč odkopali blizu Skrysdrupa na Danskem grob in našli v njem prav dobro ohranjeno žensko truplo. Ravnatelj kodanjskega muzeja dr. Bronholm je izjavil da je bila to najlepša skandinavska žena.

Grobnič, kjer so našli truplo danske lepote izvira iz 2. tisočletja pred Kristom. O izredni lepoti te ženske sklepajo že po krasni obliki lobanje. Brada je močna, zobje veliki obraz podolgovat, opek in celo plemenit. Nad čelom je ležal šop volnene preje najbrž ostanki okraske. V ušesih so bili pritrjeni spiralni obročki iz čistega zlata. Lasje se niso držali neposredno lobanje, temveč so bili pritrjeni z nitkami in glavci. Šlo je očividno za lasuljo. Prvotne barve las ni bilo mogoče ugotoviti, učenjaki pa menijo da so bili kostanjevi.

V splošnem stoji danski učenjaki pred zagonetko, ker ne vedo ali gre za osamljen primer, ali je nosila ta ženska lasuljo iz potrebe, ker so ji bili izpadli lasje, ali pa je šlo za umetno okrasitev glave. Ker v drugih grobnicah in grobovih še niso našli nobene lasulje je zelo verjetno da ženske v onih časih lasulj splošno niso nosile. Dr. Bronholm trdi, da so prabivalci Danske visoko cenili čistoto in nego telesa. V starih grobovih, kjer so bili pokopani moški, nikoli niso našli ostankov brad, pač zelo pogosto med prastarim domačim orodjem britve čudne oblike. Iz tega lahko sklepamo, da so se že prabivalci Skandinavije brili v moških in ženskih grobovih se opetovano našli krasne izrezljane koščené glavničke. Pa tudi nohti, ki so ostali na neka kerih truplih prabivalcev Skandinavije so lepo pritrženi in očističeni.

Tudi obleka najstarejših prabivalcev Danske priča o dobrem okusu tako po kroju, kakor po barvi. Obleke so delali iz črne in rjave volne, narejeni so bile naravnost umetniško. Ženske so nosile krasne sandale, moški široke usnjene pasove z dvojno zaponko iz brona na kateri je visel meč. Posebno lepo so bile izdelane nožnice in sicer iz lesa, bogato okrašene znotraj pa obšite z mehko kožo da bi čim manj trpelo dragoceno orožje onos vsakega moža. Toda orožje niso nosili samo moški, temveč tudi ženske, kar nam zopet povedo mnogi žen-

SLOVENIC PUBLISHING CO: TRAVEL BUREAU 110 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y. PLEASE NAME US OUR VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJABNILA ZA PO-TCVANJE

Table with shipping news: 10. januarja: Evropa v Bremen; 11. januarja: Ile de France v Havre; 12. januarja: Washington v Havre; 13. januarja: Evropa v Bremen; 14. januarja: Berengaria v Cherbourg; 15. januarja: Champlain v Havre; 16. januarja: Evropa v Bremen; 17. januarja: Evropa v Bremen; 18. januarja: Lafayette v Havre; 19. januarja: Rex v Genoa; 20. januarja: Maj. Ste v Cherbourg; 21. januarja: Bremen v Bremen; 22. januarja: Champlain v Havre; 23. januarja: Ile de France v Havre; 24. januarja: Manhattan v Havre; 25. januarja: Aquitania v Cherbourg; 26. januarja: Conte di Savoia v Genoa

Jugoslavija HITRA DIREKTNNA SLUŽBA PO MILI JUŽNI PROGI NA SLAVNIH LADJAH ITALIAN LINE. NARAVNOST V JUGOSLAVIJO VULCANIA — 15. febr. — 21. marca. PREKO GENOVE — 15 UR DO JUGOSLAVIJE. CONTE DI SAVOIA (Edina gyro-stabilizirana ladja sveta) 25. JANUARJA — 29. FEBRUARJA — 28. MARCA. Vprašajte kateregakoli poslaščenege agenta na 624 Fifth Ave. (Rockefeller Center), N. Y. C.

VAZNO ZA NAROČNIKE. KANSAS: Girard, Agnes Moenik; Kansas City, Frank Zagar. MARYLAND: Kittandler, Fr. Vodopivec; Steyer, J. Černe (za Penna. W. Va. in Md.). MICHIGAN: Detroit, Frank Stular. MINNESOTA: Chisholm, Frank Gouše; Ely, Jos. J. Peshel; Eveleth, Louis Gouše; Gilbert, Louis Vessel; Hibbins, John Povše; Virginia, Frank Hrvatic. MONTANA: Roundup, M. M. Panlan; Washoe, L. Champa. NEBRASKA: Omaha, P. Broderick. NEW YORK: Gowanda, Karl Stralsha; Little Falls, Frank Masto. OHIO: Barberton, Frank Trohr; Cleveland, Anton Hobek, Chas. Hinger, Jacob Resnik, John Slapo; Girard, Anton Nagode; Lorain, Louis Balant, John Wally; Warren, Mrs. E. Rachat; Youngstown, Anton K... OREGON: Oregon City, Ore., J. Koblar. PENNSYLVANIA: Bronhton, Anton Ipavec; Claridge, Anton Jerina; Conemaugh, J. Bresovec; Export, Louis Sapančič; Farrell, Jerry Okorn; Forest City, Math Kamin; Greensburg, Frank Novak; Johnstown, John Polants; Kraay, Ant. Tauželj; Luzerne, Frank Balloch; Manor, Frank Demshar; Midway, John Žust; Pittsburg, J. Pogačar; Preato, F. B. Demshar; Steelton, A. Hren; Turtle Creek, Fr. Schifrer; West Newton, Joseph Jovan. WISCONSIN: Milwaukee, West Alila, Frank Škob; Sheboygan, Joseph Kakeč. WYOMING: Rock Springs, Louis Tanchar; Diamondville, Joe Ročič. Vsek zastopnik ista potrdilo za sveto, katero je prejel. Zastopnika oja kom tople priporočamo. UPRAVA "GLAS NARODA"

Slovensko Delavsko Podporno Društvo, ink. (Slovenian Workmen's Benevolent Society, Inc.) NEW YORK, N. Y. ODBOR: Predsednik: FRANK KOŠAK; Podpredsednik: FRANK CERAR; Tajnik: JOHN VITKAS, Jr.; Zapisnikar: FRANK PADAR; Nadzorniki: I. FRANK PIRC; III. JOHN HABIAN. Društvene seje se vrše vsako drugo soboto v mesecu v društvenih prostorih v American-Slovenian Auditorium, 253 Irving Ave., Brooklyn, N. Y. — Rojaki in rojakinje v New Yorku in okolici zavarujte se za slučaj bolezni ali nesreče. Iz okolice od 25 do 50 milj se sprejme člana, če je v okolju 3 milj že 5 članov. Za natančna pojasnila se obrnite na katerega zgoraj omenjenih odbornikov.